

1^e Pinksterdag 2017 Feest van de Geest

Lezing: Handelingen 2 : 1 – 13

Pinksteren – het is een feest van onbegrijpelijke gebeurtenissen. Geheimen waar we geen grip op kunnen krijgen.

Dingen die we niet goed kunnen uitleggen: Heilige Geest, tja... Natuurlijk kan je beelden ervoor gebruiken, wind, vuur, duif.

En vanmorgen de damp van het kokende water, de stoom die je als je goed kijkt, misschien een beetje ziet.

Natuurlijk kan je beschrijven wat hij/zij doet, deze Geest, hoe het voelt, om ermee in aanraking te komen.

Natuurlijk weten mensen wat inspiratie is en enthousiasme. Maar als puntje bij paaltje komt, dan blijft de geest mystiek, vol geheimen en zo onzichtbaar en ongrijpbaar als de lucht.

Het verhaal van Pinksteren is een bijzonder, misschien wel vreemd verhaal. Als je vaak in de kerk zit is het bijzondere er misschien wat vanaf. Maar toch, het blijft ook een vreemd verhaal.

Opeens kwam er uit de hemel een vreemd geluid. Het klonk alsof het hard begon te waaien. Ook zagen de gelovigen iets dat op vuur leek. Dat vuur verdeelde zich in vlammen en op iedereen kwam een vlam neer.

Er is dus iets met wind en met vuur. Maar het is allemaal een soort van, zeg maar alsof er een harde wind was, er was iets dat leek op vuur. Het zijn beelden die 'iets' beschrijven. Maar dat iets wordt niet echt duidelijk.

Vuur en wind zijn allebei mooie en nuttige dingen. Denk maar aan de gezelligheid van een kampvuur, of de kracht van de wind in de zeilen.

Maar het zijn ook gevaarlijke dingen. Vuur kan alles verwoesten. Een windhoos kan in korte tijd veel verwoesten. Vuur en wind zijn mooi, maar ook levensgevaarlijk. Er zit heel veel kracht in.

En dat vuur en die wind hebben te maken met de Heilige Geest. De Heilige Geest, dat is God die dichtbij ons komt. Zo dichtbij dat Hij in je komt. De leerlingen worden vol van God. En als je vol bent van God wat ga je dan doen? Ga je je dan anders gedragen? Enthousiaster, opener.

En komt daar dan ook het verwijt vandaan aan het eind van onze lezing: ze zullen wel dronken zijn. Want als iemand dronken is, dan gaat diegene zich meestal ook anders gedragen. De remmen gaan er af en mensen worden losser. Soms worden mensen gezelliger. Maar ook bij alcohol drinken zit een gevaar: dat de remmen helemaal verdwijnen. Dat je grenzen over gaat die je helemaal niet over moet gaan. Mensen worden agressief. Of ze overschrijden hun seksuele grenzen.

En zo worden ook grenzen verbroken als je vol wordt van de Heilige Geest. Maar als je vol wordt van de Heilige Geest worden juist grenzen verbroken die ons als mens klein houden.

Bijvoorbeeld: als jij snel boos wordt, gaat de Geest je leren om vanuit liefde te leven en met geduld.

Als je klein over jezelf denkt, weinig zelfvertrouwen hebt, dan gaat de Geest je leren om erop te vertrouwen dat God van je houdt en dat het uiteindelijk niet uitmaakt hoe andere mensen over je denken.

De Geest doorbreekt ons beperkte mens zijn en maakt

ons meer en meer mens zoals Jezus mens was. In vrijheid, rust, vrede, moed en durf.

Dat zie je ook gebeuren in het verhaal. Het verhaal begint bij de leerlingen van Jezus. En dat zijn niet zulke grote helden. De een heeft Jezus verraden, de ander geloofde niet dat Jezus was opgestaan. Ze hebben Hem allemaal verlaten toen hij bedreigd werd en werd gedood. Het zijn een stelletje kneuzen. Zoals wij allemaal wel ergens in ons leven gekneusd zijn.

En het zijn ook zeker geen talenknobbels. De meesten zijn eenvoudige vissers. Maar Jezus had vertrouwen in hen. En Hij heeft hen al veel geleerd.

En dan komt de Geest. Naast het vuur en de wind gebeurt er nog iets heel bijzonders. De leerlingen van Jezus beginnen zo te spreken dat allerlei buitenlanders hen in hun eigen taal verstaan. Alle grenzen tussen volken en talen verdwijnen en iedereen hoort het Goede Nieuws over Jezus in zijn eigen taal. Uit de mond van die eenvoudige vissers.

En die eenvoudige leerlingen van Jezus vertellen dat Jezus uit de dood is opgestaan. Nog weer zoiets. Ook voor de mensen in dit verhaal die dit 2000 jaar geleden hoorden was het ook bijzonder, vreemd. Ook toen wisten mensen dat doden mensen niet opstaan, net zo goed als wij dat weten.

En toch is dat wat de leerlingen vertellen. Omdat ze zelf gezien hadden dat het graf waar Jezus in was gelegd leeg was. Omdat de opgestane Heer zelf aan hen was verschenen. Langzamerhand gingen ze begrijpen wat dat betekent: het betekent dat de dood niet het laatste woord heeft. Het betekent dat God al hun beperkingen wegneemt. Hun onvermogen om goed te leven, hun

verraad naar Jezus toe, hun twijfels en ongeloof. Hun telkens weer terugkerende neiging meer op zichzelf te vertrouwen dan op God.

En dat kan Jezus' opstanding ook voor ons betekenen. God geeft ons zijn Geest zodat wij echt in staat zijn om te leven zoals Hij het leven bedoeld heeft. De Geest leert ons om meer en meer op God te vertrouwen.

En voor ieder van ons kan dat heel verschillend zijn. Voor de een gaat het dan meer over hoe je nu goed kunt leven en nuttig kunt zijn in Gods koninkrijk, de wereld om ons heen.

Bij de ander gaat het over de hoop in een tijd van ziekte, en op een leven over de grens van de dood heen.

Bij weer een ander zal het het gevoel zijn dat God je altijd weer vergeeft, wat je ook verkeerd hebt gedaan.

Zo geeft de Heilige Geest ons allemaal in de fase van ons leven waarin we zitten, wat we nodig hebben. We mogen daarnaar leren luisteren. We mogen het met elkaar delen om elkaar te sterken. We mogen leren luisteren naar de Heilige Geest die ons een nieuw leven laat beginnen. Een nieuw leven vol van vuur en wind. Een leven met de liefde van God, door die bijzondere kracht van de Heilige Geest.

En zo iets gebeurt ook op die Pinksterdag, die vijftigste dag na Pasen. Bij de mensen die toen in Jeruzalem in vertwijfeling achterbleven over de gebeurtenissen rond Pasen en het verlies van Jezus. Dat leidde tot verlamming. Ze durfden niet meer te bewegen, kwamen het huis niet meer uit, deden de ramen en de deuren van de toekomst op slot.

Maar toen werd het Pinksteren. Pinksteren is het feest van opstaan, van op weg gaan. Niet bij de pakken neerzitten, je niet blijven wentelen in tranen en verdriet, niet blijven zitten te midden van de chaos.

Pinksteren is juist het feest van nieuwe kansen, van een nieuwe wind die er doorheen gaat. Met Pinksteren is de roep dat vroeger alles beter was, uit den boze.

Dat was wat die mannen en vrouwen dreigden te doen. Ze bleven in huis zitten. Waarop wachtten zij? Spraken zij met elkaar over vroeger, over wat is geweest?

Maar Pinksteren is niet het feest van blijven mopperen over wat er allemaal verkeerd gaat en wat er allemaal beter is geweest.

Natuurlijk loopt lang niet alles best en ongetwijfeld waren sommige dingen vroeger voor sommigen beter.

Maar Pinksteren is niet het feest van achterom kijken, maar van vooruit kijken. Pinksteren, dat is ook de oproep: Niet in huis zitten blijven, maar ga op weg, samen met de Geest, samen met God.

Want als wij met Pinksteren spreken over de Geest, spreken we over God.

Dat hebben Daan en Dinand met het water, de bron van alle leven, wel duidelijk gemaakt. Water, ijs, stoom : alles is uiteindelijk water.

Pinksteren is het feest van de Geest, van bijna onzichtbare beweeglijkheid, maar toch laat de Geest zich niet tegen houden.

Pinksteren het feest van de deuren en de ramen wijd open gooien. Van een frisse wind er doorheen.

Pinksteren daagt ons uit om het oude los te laten.

Om vol zin en inspiratie en met open handen de toekomst te verwelkomen.

Pinksteren gaat in tegen onze zeer menselijke neiging om vooral achterom te kijken. Om de kansen die we hebben gemist, treuren we. De mensen die niet op ons feest zijn gekomen, missen we. Om dat wat fout is gegaan, zijn we boos. Om dat wat wij los moeten laten, zijn wij bang.

Maar zouden we het niet kunnen proberen om te draaien? Blij zijn om de kansen die wij wel hebben gehad en misschien nog krijgen? Blij zijn met de mensen die wel op ons feest zijn gekomen? Verheugd zijn over dat wel is goed gegaan? Blij zijn over open handen die Gods liefde kunnen ontvangen?

Pinksteren is het feest van Gods Geest is, het feest van onze toekomst, het feest van onze liefde.

Niet het feest van de grote woorden, van de dogma's, van de zware toespraken.

Pinksteren is het feest waar zingen elk klagend verdringt, waar inspiratie angst uit de harten van mensen doet verdwijnen, waar de wind mensen naar elkaar toe drijft, over grenzen van taal, vooroordelen of haat heen. Waar mensen enthousiast raken en in staat zijn tot warmte, liefde en vrede.

Pinksteren is het feest van de Geest.

Pinksteren gebeurde niet maar één keer, toen, lang geleden in Jeruzalem. Ook in onze tijd, op onze plaats, hier in Loosdrecht, vieren we het feest van de Geest.

En daarom blijven wij vol verlangen zingen:

Geest van hierboven, leer ons geloven.

Loosdrecht, Gereformeerde Kerk, ds. Hillegonda Ploeger